

Arrest

nr. 192 256 van 20 september 2017
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

1. De Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging
2. De Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Veiligheid en van Binnenlandse Zaken.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Venezolaanse nationaliteit te zijn, op 19 september 2017 heeft ingediend (bij faxpost) om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing tot binnenkomstweigering met teruggedrijving – asielzoeker (bijlage 11ter) van 11 september 2017 en die op dezelfde dag werd betekend.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 september 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 september 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat Annick HAEGEMAN loco advocaat Julien HARDY en van advocaat Thomas SCHREURS, die loco advocaat Edda Matterne verschijnt voor de eerste alsook voor de tweede verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekende partij biedt zich op 11 september 2017 om 11u15 aan bij de grenscontrole belaste overheid, met name de afdeling grenscontrole van de Federale politie in de nationale luchthaven te Zaventem, komende met een vlucht vanuit Santo Domingo met bestemming Brussel.

1.2. Op 11 september 2017 wordt een beslissing tot teruggrijving genomen (bijlage 11) waarvan verzoekende partij op dezelfde dag om 14u15 in kennis wordt gesteld. Tevens worden verzoekende partij om 14u15 in kennis gesteld van een beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats op grond van artikel 74/5, § 1, 1° lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).q

1.3. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij, na de betekening van de bijlage 11 en de beslissing tot vasthouding, vervolgens op 11 september 2017 een asielaanvraag indient bij de Belgische overheden.

1.4. Op 11 september 2017 neemt de met grenscontrole belaste overheid een beslissing tot binnenkomstweigering met teruggrijving – asielzoeker (bijlage 11ter), waarvan verzoekende partij op dezelfde dag in kennis wordt gesteld. Dit is de bestreden beslissing.

Er wordt een nieuwe beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats op grond van artikel 74/5, § 1, 2° van de vreemdelingenwet genomen, waarvan verzoekende partij om 19u15 op 11 september 2017 in kennis wordt gesteld.

2. Over de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

Onderhavige vordering is een in artikel 39/82, § 4, tweede lid, bedoelde vordering, die conform artikel 39/57, § 1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), tijdig werd ingediend. De tijdigheid wordt overigens niet betwist door de verwerende partij. De vordering is derhalve ontvankelijk ratione temporis.

3. Over de vordering tot schorsing

Gelet op een bij de nota met opmerkingen gevoegd stuk gedateerd op 20 september 2017 blijkt dat de bestreden beslissing van de met grenscontrole belaste overheid tot binnenkomstweigering met teruggrijving – asielzoeker (bijlage 11ter) van 11 september 2017, werd ingetrokken. Dit gegeven wordt ter terechtzitting ook nog eens bevestigd door de verwerende partijen en wordt niet betwist door verzoekende partij.

De Raad stelt vast dat deze intrekking tot gevolg heeft dat de thans aangevochten beslissing met retroactieve kracht uit het rechtsverkeer is verdwenen en dus wordt geacht nooit te hebben bestaan. De intrekking van de bestreden beslissing ontnemt per definitie het voorwerp aan huidige vordering (RvS 14 juni 2006, nr. 160.104; RvS 26 februari 2009, nr. 190.905).

Huidige vordering is zonder voorwerp en dient te worden verworpen.

De raadsvrouw van verzoekende partij wijst er ter terechtzitting op dat zij nog steeds kan worden vastgehouden ondanks de intrekking van de bestreden beslissing en de afwezigheid van een nieuwe beslissing met betrekking tot hun binnenkomst. Zij meent dat alle rechtsgevolgen van de bestreden beslissing moeten stoppen en dat verzoekende partij moet worden vrijgelaten. Zij vraagt de Raad om verwerende partij te verbieden verdere uitvoering te geven aan de bestreden beslissing.

In de mate dat verzoekende partij hiermee in wezen een verzoek tot dringende voorlopige maatregelen wensen voor te leggen, merkt de Raad op dat zulk mondeling verzoek moet worden afgewezen daar het niet conform de wettelijke vereisten schriftelijk is geformuleerd en ook niet in een apart verzoekschrift wordt aangebracht.

De Raad benadrukt voorts dat hij in het voorliggend geschil overeenkomstig artikel 39/2 van de vreemdelingenwet enkel optreedt als schorsings- en annulatierechter. Hij oefent in casu enkel een wettigheidstoezicht uit op de bestreden beslissing.

Inzoverre kritiek wordt geuit op de verdere vasthouding, wijst de Raad erop dat de beslissing tot vrijheidsberoving overeenkomstig artikel 71, eerste lid van de Vreemdelingenwet enkel vatbaar is voor een beroep bij de raadkamer van de correctionele rechtbank van de verblijfplaats in het Rijk of van de plaats waar de vreemdeling werd aangetroffen. De Raad is dan ook zonder rechtsmacht om kennis te nemen van enige kritiek in de mate dat deze gericht is tegen een beslissing tot vrijheidsberoving.

In casu kan de Raad enkel vaststellen dat de bestreden beslissing werd ingetrokken en derhalve met retroactieve kracht uit het rechtsverkeer is verdwenen zodat de bestreden beslissing wordt geacht nooit te hebben bestaan.

Daargelaten de vraag of de beslissing tot teruggrijping (bijlage 11), waarvan verzoekende partij om 14u15 in kennis werd gesteld, als impliciet ingetrokken moet worden beschouwd aangezien daarna verzoekende partij een asielaanvraag indiende – reden waarom vervolgens de bestreden beslissing werd genomen-, en vervolgens de bestreden beslissing werd genomen, stelt de Raad vast dat de beslissing tot teruggrijping niet het voorwerp uitmaakt van de huidige vordering en ook niet werd aangevochten.

Het is aan de bevoegde raadkamer van de correctionele rechtbank om te oordelen wat de gevolgen zijn van de intrekking van de bestreden beslissing voor de twee beslissingen tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats die werden genomen respectievelijk op grond van artikel 74/5, § 1, 1° en 2° van de vreemdelingenwet, ten aanzien van verzoekende partij, die heden een asielaanvraag heeft ingediend, die niet visumplichtig is (zie artikel 1, tweede lid en bijlage II van de Verordening 539/2001/EG van de Raad van 15 maart 2001 tot vaststelling van de lijst van derde landen waarvan de onderdanen bij overschrijding van de buitengrenzen in het bezit moeten zijn van een visum en de lijst van derde landen waarvan de onderdanen van die plicht zijn vrijgesteld) en die een geldig Venezolaans paspoort heeft voorgelegd (zie artikel 2 van de Vreemdelingenwet).

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden onderzocht.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig september twee duizend zeventien door:

mevr. M. MAES,

Wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. H. VAN GOETHEM,

Toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

H. VAN GOETHEM

M. MAES